

Arrest van het Hof in zaak C-249/25 | [Jilin] ¹

Perscommuniqué nr. 137/26

Luxemburg, 1 oktober 2026

Internationale bescherming: de automatische opschorting van de behandeling van asielverzoeken die zijn ingediend door begunstigden van tijdelijke bescherming, is in strijd met het Unierecht

In maart 2022 is UB, een Chinees staatsburger van Oeigoerse afkomst, samen met zijn Oekraïense echtgenote en hun kind in Nederland aangekomen. Daar heeft hij een asielaanvraag ingediend.

De Nederlandse autoriteiten hebben hem tijdelijke bescherming verleend omdat hij, als gezinslid van een Oekraïense staatsburger, vóór 24 februari 2022 met zijn Oekraïense vrouw en hun kind in Oekraïne verbleef, en hebben de behandeling van zijn asielverzoek opgeschort tot het verstrijken van die beschermingsperiode.

Begin 2024 heeft UB de Nederlandse minister van Asiel en Migratie in gebreke gesteld wegens het niet nemen van een besluit op zijn asielaanvraag binnen de in het Unierecht gestelde termijnen ². Toen een antwoord uitbleef, stapte hij naar de rechtbank Den Haag, die de minister gelastte een beslissing op het asielverzoek te nemen.

In het kader van het bij hem ingestelde hoger beroep heeft de Nederlandse Raad van State het Hof van Justitie gevraagd of het Unierecht ³ toestaat dat de behandeling van een asielverzoek dat is ingediend door een begunstigde van tijdelijke bescherming automatisch wordt opgeschort tot het verstrijken van die beschermingsperiode.

In zijn arrest herinnert het Hof er om te beginnen aan dat **tijdelijke bescherming tot doel heeft om in de lidstaten onmiddellijke en minimale waarborgen te bieden aan ontheemden**, met name **wanneer het risico bestaat dat de asielsystemen van de lidstaten niet het hoofd kunnen bieden aan de massale toestroom van verzoeken om internationale bescherming**.

Het Hof merkt op dat het Unierecht de begunstigde van **tijdelijke bescherming** toestaat een verzoek om **internationale bescherming** in te dienen en dat de afwijzing van dit verzoek niet leidt tot het verlies van de status van tijdelijke bescherming, aangezien **deze twee procedures gelijktijdig en onafhankelijk van elkaar kunnen verlopen**.

Voorts sluit de toepassing van de richtlijnen inzake de behandeling van verzoeken om internationale bescherming personen die al tijdelijke bescherming genieten niet uit, zodat de daarin vastgestelde algemene regels op hen van toepassing zijn. De in deze richtlijnen gestelde termijnen zijn dus bindend bij de behandeling van een verzoek om internationale bescherming, ongeacht of de verzoeker al tijdelijke bescherming geniet. Dit neemt niet weg dat het Unierecht de lidstaten toestaat om de termijnen voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming te verlengen wanneer objectieve redenen dit rechtvaardigen, met name bij administratieve moeilijkheden die kunnen worden veroorzaakt door de toename van het aantal gelijktijdig ingediende verzoeken om internationale bescherming ⁴.

Ten slotte zou **een automatische en algemene opschorting, voor de duur van de periode van tijdelijke bescherming, van de behandeling van verzoeken om internationale bescherming in strijd zijn met het eigenlijke doel van deze bescherming**, namelijk het waarborgen dat verzoekers daadwerkelijk de mogelijkheid hebben om, na een passend onderzoek van hun individuele situatie, internationale bescherming te verkrijgen, en hun tegelijkertijd onmiddellijk een geringere mate van bescherming wordt geboden.

Het Hof merkt ten slotte op dat niet volledig kan worden uitgesloten dat de indiening binnen korte tijd van een aanzienlijk

aantal verzoeken om internationale bescherming het een lidstaat in de praktijk objectief onmogelijk maakt om al die verzoeken volledig binnen de vereiste termijnen te behandelen. **Deze situatie kan er dan toe leiden dat de autoriteiten maatregelen nemen zoals een gefaseerde behandeling van de verzoeken** en om daartoe eventueel prioriteiten vast te stellen. De nationale rechter moet dus nagaan of de eventuele overschrijding van die termijnen niet voortvloeit uit een algemene en automatische opschorting van de behandeling van verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend door begunstigden van tijdelijke bescherming, maar enkel uit maatregelen die noodzakelijk zijn om het hoofd te bieden aan de objectieve onmogelijkheid om die termijnen in acht te nemen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof van Justitie van de Europese Unie vragen te stellen over de uitlegging van het Unierecht of over de geldigheid van een handeling van de Unie.

Het Gerecht is bevoegd om verzoeken om een prejudiciële beslissing te behandelen die uitsluitend betrekking hebben op 1) het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde; 2) accijnzen; 3) het douanewetboek; 4) de tariefindeling van goederen in de gecombineerde nomenclatuur; 5) compensatie en bijstand aan passagiers bij instapweigering, vertraging of annulering van vervoersdiensten, en 6) het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten. Voor alle andere verzoeken om een prejudiciële beslissing is het Hof van Justitie bevoegd.

Het Hof of het Gerecht beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof of het Gerecht. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt. De uiteenzetting van de feiten en het rechtskader heeft betrekking op de relevante periode en is gebaseerd op het dossier van de zaak.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) van het arrest zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Curia Web TV](#)” en de „[European Broadcasting Service](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Volg ons!

¹ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

² [Richtlijn 2013/32/EU](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.

³ Artikel 17, lid 2, van [richtlijn 2001/55/EG](#) van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen; artikel 31 van richtlijn 2013/32/EU.

⁴ In het bijzonder bepaalt artikel 31 van richtlijn 2013/32 dat de termijn van zes maanden voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming met negen maanden verlengd kan worden of, in naar behoren gerechtvaardigde gevallen, met nog eens drie maanden en, in geval van een tijdelijke onzekere situatie in het land van herkomst, tot 21 maanden.